

ק"פ 30454/11/13 - ידידה מזרחי נגד שמחה גד, אבישי כбраה

בית משפט השלום ברחובות

ק"פ 30454-11-13 מזרחי נ' גד ואח'
תיק חיזוני:

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
קובל	ידידה מזרחי
נגד	1. שמחה גד
נאשמים	2. אבישי כбраה

nocchim: עו"ד גבי שחר ב"כ הקובל
עו"ד שירה דורפמן ב"כ הנאשמים
הקובל והנאשמים

פסק דין

כבר בתחילת הדברים אצין כי מצאתי לזכות את הנאשמים מן האשמות שיויחסו להם בכתב הקובלנה.

רקע כללי

נגד הנאשמים הוגשה קובלנה פלילתית, לפיה מיוחסים להם עבירות של תקיפה בצוותא חדא, לפי סעיפים 379 ו- 29 לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות הקובלנה, הקובל והנאשמים הינם פעילים באגודת הספורט "מכבי שעריים", אשר הינה עמותה רשומה וממלאים בה תפקידים שונים. בעמotaה בכלל ובין הקובל לנאשמים בפרט פרץ סכסוך שענינוינו שינוי שם קבוצת הcadrogel "מכבי שעריים".

על פי הנטען בכתב האישום, ביום 05.04.12 בשעה 19.30 Uhr, במרשת הcadrogel "מכבי שעריים" המצויה ברחוב חזית הדרום 1 ברחובות (להלן: "המגרש"), התקיים טקס הרמת כסית. לאחר הטקס, ניגשו לקובל שניים, שחר ושאל, ואמרו לו, בתקיפות, כי עליו להגעה, הנאשמים ממתינים לו בmomentן. זאת, כשאול אוחז בחזקה בידו של הקובל. הקובל הצליח לשחרר מהחזקה ופנה לצאת מן המגרש.

עמוד 1

עת עבר הקובל ליד המועדון, חש דחיפה חזקה בגבו, הסב ראשו והבחן בשני הנאים אשר המשיכו להכותו באמצעות מכות אגרוף בראשו בפלג גוףו העליון ודוחפים אותו, תוך שהם מגדפים אותו. הקובל הרים את ידיו וכן ניסה להגן על עצמו.

עוד יירקן הנאים על הקובל ואיימו עליו באומרים לו כי לא יעד להגיע למגרש ה��ורגל וכי אם יגיע, לא יאפשרו לו להכנס למגרש. נאשם 1 אף אמר לו "אנחנו עוד נראה לך מה זה". כל זאת, בנוכחות קהל רב שנכח במקום.

מספר חברי הנהלה שנכחו במקום, ניסו לסייע לקובל להחלץ מידיהם של הנאים. איציק זאבי חסם בגופו את הנאים וחילץ את הקובל מן המקום.

הקובל נחבל בכתפיו, חזחו ובטנו. לאחר מספר ימים, משהcabim בכתפו הימנית לא שככו, הוא פנה לקבלת טיפול רפואי במרפאת קופת החולים.

הקובל הגיע תלונה במשטרת ישראל נגד הנאים.

בסמוך לכך, פנה צבי ולצ'r, חבר הנהלה לקובל בנסיבות לעורך פיש בין הנאים. אולם, אלו דתו זאת.

ביום 12.04.08, בשעות הבוקר, פנה צבי ולצ'r בשנית לקובל ומסר לו מפי הנאשם 1 כי לא יגיע למגרש.

ביום 21.05.12 הגיע צבי ולצ'r לבתו של הקובל והודיע לו כי מורייס שביט, י"ר מחלקת ה��ורגל בקבוצת "מכבי שעיריים", פנה אליו ואמר לו כי באם הקובל לא יבטל את התלונה שהגיש במשטרת נגד הנאים, יגיעו לבתו של הקובל.

גדר המחלוקת

הנאים הצביעו כי תקפו את הקובל ואיימו עליו. לטענתם, עת עבר הקובל ליד המועדון, התפתח בין הנאים לקובל דין ודברים, שUIKitם חוסר שביעות רצון הנאים מהתנהלות הקובל ועו"ד כהן באופן שאינו תואם את נחיי העמותה. אולם, הם לא תקפו את הקובל ולא איימו עליו. גם לא באמצעות אחרים לאחר האירוע.

ראיות הتبיעה

מטעם המאשימה העידו הקובל, צבי ולצ'r, סמי טלצ'י ויצחק זאבי.

כן, הוגשו מסמכים אשר סומנו כמציגים, בהתאם לפירוט הבא:

תעודת רפואי מיום 11.4.12 על שם ידידה מזרחי - ק/1.

- הודעת ידידה מזרחי מיום 8.4.12 - ק/2.
- הודעת ידידה מזרחי מיום 21.5.12 - ק/3.
- הודעת ידידה מזרחי מיום 24.1.12 - ק/4.
- הודעת שמחה גד מיום 12.4.12 - ק/5.
- הודעת אבישי כברה מיום 22.5.12 - ק/6.
- פרוטוקולים של ועד נאמנים - ק/7.
- התחייבות עמותת מכבי בני שעריהם - ק/8.
- הודעה על אסיפה כללית - ק/9.
- תקנון אגודת ספורט מכבי שעיריים - ק/10.
- פרוטוקול ישיבת ועד נאמנים 6.1.11 - ק/11.
- דו"ח ועדת ביקורת חצי שנתי - ק/12.
- פרוטוקול ישיבת ועד נאמנים מיום 10.1.10 - ק/13.
- הסכם העברת זכויות - ק/14.
- הודעה התראה ודרישה להסכם פיצוי - ק/15.
- צילום צ'ק ואסמכתא להפקחת צ'ק - ק/16.
- מסמכים מטעם רשם העמותה, רישום העמותה, מייסדיה ותיקון תקונונה - ק/17.
- פירוט שיחות למספר פלאפון 050-5439337 - ק/17.

ראיות ההגנה

מטעם ההגנה העידו הנאשמים, שאול והל, שבתאי אליעזר, עו"ד תניר אליעזר, שחר שרעבי ועדי מאיר. כן, הוגשו מסמכים אשר סומנו כמצגים, בהתאם לפירוט הבא:

התיחסות עיריית רחובות לטענות הקובל מיום 15.9.14 - נ/1.

פרוטוקול אסיפה כללית מיום 3.7.08 - נ/2.

מכתב התchiebot של ועד העמותות מכבי שעריהם מיום 17.3.13 - נ/3.

דוח סיום תוצאות בדיקה מטעם רשם העמותות מיום 11.11.13 - נ/4.

פירוט שיחות למנוי 052-4323296 מיום 11.4.12 - נ/5.

עותק מנוי של שמחה גד כחבר ועדת ביקורת - נ/6.

פרוטוקול אסיפה כללית שלאגודת מכבי בני שעריים - נ/7.

מכתב חברי אגודת הספורט מכבי בני שעריים ע"ש יהודה מצחלה (ז"ל) לרשם העמותות מיום 21.12.4 - נ/8.

פרוטוקול ישיבת מיסדים של העמותה החדשה מיום 16.1.05 - נ/9.

פרוטוקול אסיפה כללית של מכבי בני שעריים מיום 15.7.09 - נ/10.

פרוטוקול שהופקד ברשם העמותות ביום 23.7.09 - נ/11.

מכתב דרישת מסמכים לצורך אישור ניהול תקין מטעם רשם העמותות מיום 24.8.09 - נ/12א'.

פרוטוקול אסיפה כללית מיום 15.7.09 - נ/12ב'.

הודעת מנוח ולבר מיום 23.12.12 - נ/13.

תצהיר מרדי נדב מיום 20.10.14 - נ/14.

פרוטוקול אסיפה כללית של עמותת מכבי בני שעריים מיום 15.7.15 - נ/15.

מכתב דרישת לפיצויים מיום 7.7.15 - נ/16.

מכתב המאשר שינוי תקנון אגודת מכבי שעריים מיום 7.5.12 - נ/17א'

פרוטוקול אסיפה במסגרת שונה תקנון אגודת מכבי שעריים מיום 21.12.10 - נ/17ב'.

דין

העדות המרכזית על בסיסה הוגש כתוב הקובלנה היא עדותו של הקובלן.

הקובל סיפר כי הוא פעיל במכבי שעריים במשך 35 שנים, לשירוגין.

הקובל סיפר כי בין מכבי שעריים לבין עיריית רחובות הtgtluו חילוקי דעות, בכל הנוגע לשינוי שם הקבוצה. באם הקבוצה תנסה את שמה, המגרש בו הם משחקים יחוור לעירייה שнтנה אותו תמורה פינית מגרש אחר וכן, לא תהא לגיטימציה לתבע סך של 900,000 דולר, בהתאם לחוזה שנערך עם עיריית רחובות בשנות

השמוניים, מכבי שעריים זכאיות לקבל תמורה פינית המגרש הישן בו שחקו.

הקובל סיפר כי כחודש טרם האירוע המוזכר בכתב האישום - טקס הרמת כוסית לכבוד חג הפסח - יי"ר מחלקת כדורגל פנה אליו וביקש ממנו לארגן את הרמת הכסות ולקנות חבילות שי לשחקנים ולהנהלה.

כשבוע לפני הטקס, מורייס הודיע לצביקה ולצ'r שידיע לקובל שלא יוכל לטקס. למורת זאת, הקובל הגיע לטקס. הוא נשא דברי פתיחה וברכה בטקס ולאחר מכן, הזמין את הנאים לנואם בטקס. אולם, אלו סירבו. נאשס 2 אף השיב לו בטעון כאום ומאיים "אני אדבר איתך לאחר מכן".

הקובל הזמין את עו"ד כהן, שהוא אורח הכבוד של הקובוצה לשאת דברים. עו"ד כהן עשה כן ומספר כי העביר לקובל מוקדמה על סך של 200,000 ₪ ובאות הקובוצה تعالה ל利ג'ה הלאומית, הוא יתרום מיליון ₪.

לאחר שהtekst הסתיים, הקובל ואייצק זאבי היו במגרש. לפטע, הגיעו שחר שרubi ושאל. שאל לפת את ידו של הקובל בחזקה ו אמר לו "תבוא תגיע מהיכים לך השנהים האלה במועדון בלבד" והצביע על הנאים. הקובל ניסה להשתחרר מஅיזתו של שאל, אך הצליח לעשות כן רק לאחר שאמר לו שיגיע בלבד ושאל הרפה את אחיזתו בידו והשניים הילכו מן המקום.

אייצק זאבי אמר לקובל כי הוא חושב שהולך להיות "בלגן" והציג לו לרכת מן המקום. הקובל אכן יצא מן המגרש. הוא חלף על פני המועדון והרגיש דחיפה עזה בגבו, והוא נטה הצידה, אך התאושש וקם. הוא ראה את שני הנאים ואלו החלו להכותו בגופו באמצעות מכות אגרוף, תוך שהם מגדים אותו ובראו. הקובל צין כי הנאים לא הכו אותו בפנוי על מנת לא להשאיר סימנים במקום נראה לעין.

שבתאי בכר נכנס ביניהם על מנת להפריד בין הנאים. אולם, אחד מהם אחז בו והזיזו הצדיה. הם המשיכו להפליא בו את מכותיהם והוא ניסה להתגונן. לאחר מספר דקות, אייצק זאבי הגיע ונכנס ביניהם. אולם, הנאים המשיכו להכות את הקובל מעל ראשו של אייצק זאבי ואף ירקו על פניו של הקובל. לאחר מכן, חידד כי הנאשס 1 הוא זה אשר ירק עליו. בעת שאיצק זאבי הגיע, הנאים החלו גם לאיים עליו, לבסוף הגיע יותר למגרש ושיזהר. אייצק זאבי הצליח לחלו מידייהם והובילו לכיוון שער היציאה.

למחרת, צביקה ולצ'r התקשר אל הקובל והציג לו להזמין את הנאים ולעשות "סולחה" למען "מכבי שעריים". הקובל השיב לו כי הוא מסכים ל"סולחה", באם הנאים יתנצלו. ולצ'r התקשר אליו שוב לאחר ארבע שעה, לאחר ששוחח עם הנאשס 2 ואמר לו כי הנאשס 2 דחה הצעה זו וביקש להודיע לקובל שיתפטר. הוא לא הצליח לשוחח עם הנאשס 1. לאחר כיוימים, ולצ'r התקשר אל הקובל ואמר לו כי הנאשס 1 התקשר אליו והודיע כי אווי לקובל אם יגיע למגרש.

לאחר מכן, הגיע הקובל תלונה במשטרת נגד הנאים. לדבריו, לאחר כחודש וחצי, יציר התקשר אליו ומספר לו כי מורייס קיבל הודעה שם הקובל לא יפנה לסגור את התקיק, יגיעו אליו בביתה.

הקובל סיפר כי הוא נפגע קשות מהתנהגות זו של הנאים. הוא היה עם ביחסים טובים. הוא אף סימן את הנאשס 1 כירשו ב"מכבי שעריים" וקשה לו לעכל את שairע.

הקובל הציג אישור רפואי (ק/1) לפיו פנה לקבלת טיפול רפואי במרפאת קופת החולים כשבוע לאחר האירוע והתلون על כאבים בכף ימין, קושי לשון ודיכאון. הקובל קיבל טיפול רפואי. עוד טען כי בכתפו היה סימן אדום בעקבות המכות, אך לא ידע להסביר מדווק לא הראה סימן זה לחוקר המשטרה, בעת שהגיש התלונה. כשנשאל מדוע רק כשבוע לאחר הגשת התלונה, הוא פנה לקבלת טיפול רפואי, השיב כי חשב שהכאבים יחלפו. לאחר שנטל את הטיפול הרפואי, הוקל לו. כשעימתה אותו ב"כ הנאשמים עם העובדה כי הטרופה שקיבל היא נוגדת דיאנון ולא לטיפול בכאבים, השיב כי פרט לטרופה זו, נטל גם תרופה נוספת, אובייטרן, רפואי אחר ניפק לו בעבר. כשהו שווה למשה קנה את התרופות רק לאחר 8 חודשים ממועד ביקורו בupertown החולים, הסביר כי היה לו אובייטרן בבית, משומ שזה שימוש אותו לכabi גב וכף מהם סבל לעיתים. הוא נטל תרופה זו לאחר שהוכה.

כשהתבקש הקובל לפרט מה חלקו של כל אחד מן הנאשמים באירוע, לא יכול לעשות כן אלא רק שב ואמר כי שניים בלבד הכו אותו. "שניהם ביחד, כל אחדividם הכו באגרופים, לא פגעו לי בפנים, הכה בכף, בבטן, בראש. 10 דקות הם מכבים ומכוונים מכבים" (עמ' 6 לפרטוקול, ש' 4-3).

בחקרתו הנדית, נשאל הקובל מדוע, בנגדו לדבריו עתה, לא מסר בהודעתו במשטרה כי הרקע לתקיפתו היה סכsoon בכל הנוגע להחלפת שם הקבוצה. הקובל השיב כי הוא ביקש לצרף להודעתו דפים בהם ציין את הרקע לאירוע ואת פרטי האירוע. משהוטח בו כי מבירור עם ראש העיר ומכתב שכטב (ג/1) עולה כי אין שחר לטענותיו אלו, השיב הקובל כי הסיפור החל עם ראש העיר הקודם. הוא עמד על דעתו כי הן ראש העיר הנוכחי והן ראש העיר הקודם רצוי לשנות את שם הקבוצה.

מנגד, טענו הנאשמים כי עצם הגשת התלונה במשטרה נגדם על ידי הקובל וכן, הגשת התלונות לרשות החברות ולמפע"ל נועד כדי להפעיל לחץ על הנאשמים על מנת שייחזרו את הקובל לתפקידו כיו"ר העמותה.

במהלך חקרתו הנדית של הקובל, הוא נשאל שאלות רבות על התנהלותו הכספיית בעמותה, על העברת סכום כסף על ידי עו"ד כהן לטבות הקבוצה לחשבון בנק שפתח הקובל ואשר לא היה חשבון הבנק של העמותה. הקובל השיב לשאלות והסביר כי הוא לא נכנס את הכספי לחשבון הבנק של העמותה, משומ שטרם סוכם עם עו"ד כהן מה מעמדו של זה האחרון בעמותה. החשבון אליו הופקד הכספי שימש כ"חשבון מחסן", בהתאם להחלטת הנהלה. הקובל הסביר כי לאחר התנהגוותם של הנאשמים, לאחר יום, הוא החזיר לעו"ד כהן את הכספי שהעביר.

כשהוטח בו שלמעשה, הכספי הופקד בחשבון הבנק טרם האירוע לו הוא טוען בכתב הקובלנה, הסביר הקובל כי הכספי הופקד בחשבון הבנק מספר ימים קודם לכן ולאחר 3-4 ימים, לאחר התנהגוותם הגסה של הנאשמים, הוא החזיר אותו לעו"ד כהן.

כשהוטח בקובל כי למשה "חשבון מחסן" אשר נפתח על שם הקובל ורמי מדלה, נועד להימנע מצוין עיקולים, השיב הקובל בחשוב וציין כי זו לא הייתה רק החלטתו אלא החלטה של הנהלה, ביחיד עם הנאשמים.

כשנשאל מודיעו הוא טען שולצර אמר לו כי מורייס הודיע שיבטל את התלונה בחודש וחצי לאחר מכן ואילו בכתבה שהתפרסמה בעיתון ובו ראיון עמו, ציין כי האיום של מורייס היה 4 ימים לאחר חג הפשת, השיב כי הדבר ארע בחודש וחצי לאחר מכן.

לשאלה מודיע לא סיפר בהודעתו במשטרתו כי שאל אחז بيדו בחזקה לפני האירוע ואמר לו כי הנאים מתינים לו, השיב כי פנה לעורך הדין שלו על מנת שיאתר את שאל וכי הוא יודע שהוא טס לארה"ב והגיע למשפטו ברוחבות חג. לשאלה האם ציין זאת בדפים שביקש ליתן לחוקר המשטרה, השיב כי הוא אינו זוכר.

לשאלה מודיע לא פירט הכל בהודעתו במשטרת, השיב כי יתכן והוא היה צריך לפרט יותר בתלונתו, אך הוא היה המומן באותה עת, הטראותו מלאה אותו עד היום. את הדברים הקידינאליים הוא ציין במשטרת.

לשאלה האם הגיע לישיבת ועד נאמנים עם הנאים לאחר האירוע השיב בתחילת בשילילה. לאחר מכן, אמר שהיה בישיבה אחת כזו לאחר האירוע וכשועמת עם קר שהגיע לישיבה נוספת, טען כי זה היה ניסיון תחבולתו וכשהוא הבין זאת, הוא הלך מן המקום. לאחר מכן, בחקירה החזרתו, תיקן ואמר שישיבה זו הייתה לפני אירוע המכות.

כשנשאל לגבי ישיבה נוספת בה נכח בחודשים לאחר האירוע, בו נאשם 1 העניק לו גבייע הוקחה, השיב כי לא היה מדובר בישיבה אלא באירוע.

כשנשאל מודיע שבתאי בכור אשר לטענתו נכח באירוע לא ניתן עדות, השיב הקובל כי הוא ביקש ממנו לעשות כן, אך בכור "התהף" ולפניהם אמר לו לצלר שיודיע לקובל שהוא יעד לטובת שמחה. כשנשאל ע"י ב"כ הנאים האם הוא שלח את וצלר להפגש עם בכור ולומר לו לא להגיע ליתן עדות, השיב בשילילה.

עוד נשאל איך לטענתו צבי וצלר הוא חבר וуд והוא חותם על מסמכים של העמותה ככזה, בעוד שבהתאם למה שדווח לרשות העמותות, וצלר אינו נמנה על ועד הנאים, השיב הקובל כי וצלר כבר ארבע שנים, משתתף בישיבות וחותם על מסמכים שונים.

ב"כ הנאים הטיצה בקובל שאלות לא פשוטות הנוגעות לדריכי פעולתו בעמותה והעובדת כי התנהלותו אינה ישירה. אולם, תשוביותיו היו מתחממות ולא ענייניות.

צבי וצלר העיד כי שלושה ימים לפני טקס הרמת הכסותית, התקשר אליו י"ר הקבוצה מורייס שביט ואמר לו "לא להתקרב למגרש לא אני ולא ידידיה" (עמ' 29 לפרטוקול, ש' 4-3). לשאלת ב"כ הנאים מודיע לא סייר זאת במשטרת, לא ידע ליתן הסבר.

לשאלה איזה סוג של יחסים היו לו עם הנאים השיב כי עם הנאשם 2 היחסים היו סבירים ועם הנאשם 1 "לא כל קר".

העד סיפר כי בטקס, הקובל נשא דברים וציין שעו"ד כהן מוכן לתרום לקבוצה מיליון ₪, כשמתווכם הוא העביר כבר 200,000 ₪. העד ציין כיעו"ד כהן אמר שהוא מוכן להעביר את סכום הכספי רק אם הקובל יהיה נאמן. لكن, הכספי נכנס לקופה של ועד הנאמנים ולא לקופה של הגזבר.

העד המשיך וסיפר כי בסיום דבריו של הקובל, הוא שאל את הנואשים אם הם רוצחים לומר ממשהו. הנואש 1 השיב בשילילה והנאש 2 השיב "לא אבל יש לי שיחה איתך אחרי הטקס" (עמ' 29, ש' 23). העד סיפר כי הוא חילק שי לחג לשחקנים ולחברי הנהלה ולפתע, שמע צעקות וקללות כלפי הקובל מצד הנואשים "והו שם הרמות ידים". הידים גם ירדו, אבל אני אישית לא ראתה את המקרה אם הייתה נגיעה או לא, אני יכול להגיד להערכתי שבוחן שהיה" (עמ' 29 לפרוטוקול, ש' 26-25). הנואשים אף איימו על הקובל, לדבריו, שלא יעד להתקרב למגרש.

בחקירתו הגדית, הטיחה בו ב"כ הנואשים כי לא יתacen שתקפו את הקובל במשך 10 דקות והוא לא ראה דבר. העד השיב כי הוא התבישי והרכין את ראשו. כשנשאל האם במהלך כל הדקנות הללו הוא הרcin את ראשו הוא השיב כי הוא היה צריך לחלק שי לחג, "היהתי באמצע חלוקת השי הסופי, היה מצב שלא יכולתי להתקרבי לשם, הרכנתי את ראשי" (עמ' 35 לפרוטוקול, ש' 23).

שלושה ימים לאחר מכן, ביום 08.04, התקרב אליו הנואש 1 ואמר לו שיאמר לקובל שלא יעד יותר להכנס למגרש. הוא סיפר זאת לקובל והגיש תלונה במשטרת.

עוד סיפר כי ביום ה- 21.05 התקשר אליו י"ר הקבוצה, מורים שביט ואמר לו כי עדיף שהקובל יבטל את התלונה במשטרת, אחרת יגיעו אליו הביתה. כשהשאלו אותו מי אמר לו זאת, השיב לו מורים "אתה יודעת טוב מאוד מי אמר לי". העד סיפר כי מורים אמר שהוא חש שיפטרו אותו מתקpid הי"ר ולכן, לא סיפר מי אמר לו זאת. אולם, לאחר פיטוריון, הוא סיפר שהנאשים היו אלו שאמרו לו זאת.

ב"כ הנואשים הצינה בבית המשפט פלטי שיחות טלפון (נ/5) לפחות כדי ניתן לראות כי בזעעה שיחת טלפון כלשהו מאחד ממכשיי הטלפון הנייד שבבעלותו של הנואש 1 לעד ולצר ביום 08.04, בנויגוד לטענתו. תגובתו של העד הייתה כי הנואש 1 אכן שוחח עמו. הוא עבד בשעות הבוקר בחברת "תנובה" והיה יכול להתקשר אליו ממכשיי טלפון אחר.

עוד נשאל העד האם פגש את שבתאי בכר בחוות סוסים, כפי שטען הקובל בעדותו והשיב בשילילה. לדבריו, בשנים האחרונות, פגשונו עם שבתאי בכר היו רק במגרש ולא מחויצה לו.

גם עד זה, בדומה לקובל, נשאל שאלות הנוגעות להתנהלותו ולהתנהלות הקובל בעמותה, הן בכלל הנוגע להתנהלות הכלכלית והן בנוגע לבניה העמותה ולדריכי פעולתה.

תשובותיו היו כלויות ומתחמקות ולא הוכיחו את הדעת.

כך, למשל, בכל הנוגע לאופן מינויו של העד ולצרר כחבר בוועד הנאמנים, טען כי מינויו באותו אופן חוקי, למרות שבמידי המוציא ברשם העמותות הדבר אינו רשום. לדבריו, מדובר בטיעות סופר. עוד טען כי קיים פרוטוקול מין הישיבה בה מינויו אותו. כשהשאלה היכן מוציא פרוטוקול זה, השיב כי הוא אצל הקובל. עוד טען כי במשך כמעט 5 שנים, הנואשים ישבו אליו בוועד הנאמנים והם מינויו אותו למזכיר וועד הנאמנים. לאחר מכן, אמר כי "אני חבר ועד הנאמנים, נבחרתי למזכיר ועד הנאמנים, כשחם חתמו על זה. היה מקרה כזה שהועלה, הייתה טעות, משיהו דאג שלא ירשם בירושלים, רק בתקופה האחרונה גילינו זאת... עושים מה שרצו באגודה הזאת" (עמ' 34 לפרוטוקול, ש' 31-35 לפרוטוקול, ש' 3).

העד נשאל איך הגיע לתולנה עם הקובל לרשות העמותות כי מינויים של הנואשים אינם חוקי, בה בעת שהוא שימש כמזכיר האסיפה בה נבחרו הנואשים לתפקידים בעמותה. הוא השיב בתחילה כי הוא לא יודע על מה מדובר, לאחר מכן, הטיל ספק באמירות המஸמך שהוצע לו מן הישיבה בה נבחרו וטען שואלי זו לא חתימתו על גבי המסמך ואז, גם אמר שלא יכול להיות שהוא הסכים לכך, הוא לא נטל בכך חלק והוסיף כי "האגודה הזאת מנהלת לאורך שנים בפריחיות" (עמ' 34 לפרוטוקול, ש' 12-13).

סמי טלצ'י סיפר בעדותו בבית המשפט כי הוא מכיר את הקובל מזה שנים אבות, מעובודתם בחברת "אגד". העד היה פעיל ב"מכבי שעיריים" כ- 22-24 שנים, הוא שימש כאחראי מגש ואחראי סדרנים וב- 3-4 שנים האחרונות לפועלתו בעמותה, היה חבר בוועדת הביקורת. לפני חמישה שנים, הוא קיבל מכתב מהנאשים ובו הודיעו לו על סיום תפקידו בעמותה.

העד סיפר כי ביום 05.04.12 התקיים טקס הרמת כסית בmgrש של "מכבי שעיריים", בסיוםו חולק שי לחג לשחקנים. לאחר מכן, סיפר העד כי הנואשים יצאו מחדר הישיבות ואז, ראה אותם מכימים את הקובל במשך כעשר דקות, תוך שהם ממשיעים כלפיו קללות וגידופים. הקובל גונן על עצמו באמצעות ידיו. העד שמעם מרחק של כ- 2 מ' מהם, החל לצעוק שהקובל אדם מבוגר, שיעזרו אותו, שלא ימות ולאחר מכן, אנשים שהוא אינו מכיר הגיעו למקום והפרידו ביניהם. עוד העיד כי הוא חש שהקובל ייפול ולא יקום. לאחר מכן, ליווה את הקובל לבתו והלן.

לשאלת האם אדם שמקבל מכות כאלה, לא זוקק לטיפול רפואי, השיב כי הוא אינו רפואי.

יצחק (אייציק) זאבי העיד בבית המשפט כי בטקס הרמת הכסית הייתה לו הרגשה שהולך להיות בלגן ולכן, לאחר הנאומים, הוא אמר לקובל שעדייף שיילך. הוא ליווה אותו כמעט עד לחדר השופטים ואז החלו צעקות לכיוונו של הקובל ונוצרה המולה. העד ניסה למשוך את הקובל החוצה, ואדם ג'ינג'י אחץ בידו והציג אותו הצידה. אז, אחץ בידו של הקובל והובילו לכיוון החדר. הוא עיכב את העד כשתיהן דקotas ובזמן זהה, ראה העד "אגרופים באוויר, אחד דוחף את השני, דחיפות ו...זה מושך אותו מפה וזה מפה ודוחף לקיר" (עמ' 56 לפרוטוקול, ש' 20). לאחר מכן, משך את הקובל החוצה מתוך המולה.

לשאלת מי הכה באגרופים, השיב כי לא ראה בדיקות, משומם שהייתה המולה מסביב. ב"כ הקובל ביקש לרענן את זכרונו של העד באמצעות הדברים שאמר במשפטה. לאחר מכן, אישר העד כי הנואשים טלטוו את הקובל.

הנאשם 1 אישר בעדותו בבית המשפט כי לאחר טקס הרמת הכסות, היה דין ודברים בין הנאשמים לבין הקובל על רקע העברת זכויות הנהול לעו"ד כהן והעברת הכספי לקבוצה. אולם, הוא לא תקף את הקובל, לא איים עליו ולא היה צריך להפריד ביניהם.

הנאשם 1 סיפר כי הוא הרגיש מושפל לאחר שהקובל הציג אתעו"ד כהן כבעליים החדש של הקבוצה, וכך, למעשה, גירש את הנאשמים מן הקבוצה. הוא הדגיש כיעו"ד כהן לא הוציא כתורם ל_kvבוצה.

הנאשם 1 הכחיש כי הוא והנאשם 2 שלחו את שאלת הבינגי על מנת שיביא את הקובל אליהם. עוד הכחיש כי שחר שruby היה שליח שלו ודרש מהקובל להגיע למשרדים.

הוא הכחיש כי התקשר לווצר ואיים על הקובל על מנת שיבטל את התלונה שהגיש במשטרה והכחיש כי שלח את מורים שביט על מנת שיזהר את הקובל שכדי לו לבטל את התלונה שהגיש.

עוד סיפר כי לפניו מספר חודשים, איציק זאבי הגיע אליו לאולם ספורט וניסה לסתוט אותו. הוא אמר שהקובל מוכן לחזור בו מטיבעתו בבית המשפט, בתנאי שיחזרו אותו לשמש כי"ר עמוותה.

הנאשם 2 סיפר בבית המשפט כי בעת שהקובל שימש כי"ר, העמotta התנהלה כלכלית בצורה שאינה חוקית. כך, למשל, לא היה חשבון ע"ש העמotta אלא חשבון אישי שלeo הפקיד הקובל כסף. כשהנאשמים נבחנו וכשמורים שביט נבחר לי"ר, הם פתחו חשבון לעמוותה. רק מאוחר יותר, בסמוך לטקס הרמת הכספי, גילו שהקובל לא סגר את חשבון הבנק וכי הוא העביר לחשבון זה סכומי כסף שונים. כך גם שהקובל קיבל סך של 200,000 ₪ מעו"ד כהן והפקיד אותו לחשבון אישי חדש אשר הוא היה שותף עם צבי ולצר.

הנאשם 2 סיפר על מהלך הטקס, גם הוא הכחיש כי תקף את הקובל ואיים עליו. הוא אישר כי הוא והנאשם 1 פנו אל הקובל לאחר הטקס על מנת להוכיחו על התנהלותו. אמרו לו שם הוא רוצה להחליף אותם, עליו לפעול בהתאם לתקנון ולכנס אסיפה ולא בדרך שעשה זאת. שיתביש שהוא פועל כך. התנהל ויכוח קולני וסוער, אך לא הייתה אלימות.

במהלך ניהול הליך הטענות, נשאלו העדים שאלות רבות ומגוונות ובין היתר, על הרקע לאירוע, על הסכטן בין הנאשמים לבין הקובל ועל סכטנים אחרים שהיו בעמוותה. במסגרת העלאת טענות רבות ורחבות אלה, אף הוגש מסמכים רבים באשר להתנהלות העמוותה בכלל והתנהלותה הכספי, פרוטוקולים של אסיפות ועוד ועוד. ברוי כי בזודאי היו סכטונים קודמים, אך אין זה מקום לדון בהם ובזודאי שלא להכריע בהם. הדיון בקובלנה זו הפליג למחוזות רוחקים שאינם מomin העניין. השאלה העומדת בפניינו - אחת היא - האם הטענה יסודות עבירות התקיפה בצוותא ובעירת האיומים, שהן נשוא כתוב האישום דן.

אצין ואומר כי לא אחת הופנתה העירה בדבר הפניה למחוזות רוחקים מאוד ונטען כי הדבר נעשה לצורך העלאת טענות כנגד מהימנות העדים, אלא שההפלגה בדברים הייתה אף מעבר לכך.

בבסיס כתוב הקובלנה עומדת עדותו של הקובל, אשר סיפר כי הותקף על ידי שני הנאשמים ממש عشر דקות, עמוד 10

כשהוא מנסה להגן על עצמו באמצעות ידיו. לדבריו, הנאשמים הכו אותו באמצעות אגרופיהם בכל חלקו גופו בעוצמה רבה, אך לא בפניו על מנת שלא ישארו סימנים נראים לעין. הוא לא ידע לומר, כאמור, מה חלקו של כל אחד מן הנאשמים בתקיפה.

הקובל טוען כי שבתאי בכיר נכח במקום בעת שהותקף ולאחר מכן, הגיע איציק זאבי.

שבתאי בכיר לא הובא לעדות על ידי הקובל. הוא העיד מטעם הנאשמים ומספר בבית המשפט כי התגלו ויכוח בין הנאשמים לקובל. הנאשם 2 דבר בצורה לאיפה לקובל והעד פנה לנאנט 2 ואמר לו שיפסיק, זה לא מתאים. אולם, לא הייתה כל אלימות ביניהם. הוא חזר ואמר כי אם היו מכינים את הקובל, היה מתעורר. עוד סיפר כי למחמת היום, הקובל ביקש ממנו לומר למשטרה שהכו אותו והוא הגן על עצמו. הוא לא הסכים לכך, משום שאיןאמת בדבר.

לדברי הקובל, בכיר "התהפרק" ולמעשה, דבריו בבית המשפט אינם דברי אמת.

指出ן כי על אף דבריו בחקירה הראשית כי הקובל ביקש ממנו להגיש תלונה במשטרה בדבר אלימות כלפי והוא סרב לעשות כן, כיוון שאלימות לא הייתה, לא נחקר העד בכיר אודות עניין זה בחקירה הנגדית כלל ועיקר על אף חשיבות הטענה וההשלכות שיש לה על הקובלנה והמשמעות הריאיתית לכך ברורה.

איציק זאבי סיפר בבית המשפט כי ראה המולה, דחיפות ואגרופים, אך לא ראה מי הכה באגרופים. רק לאחר שזכרונו רוענן ונאמר לו כי אמר במשטרה שראה שטלו את הקובל, חזר על זאת ואמר כי ראה את הנאשם עושים כן. לא ברור מדוע לא עשה דבר להפריד בין הניצים ולסייע לקובל, משך עשר דקות בהן ראה דחיפות והנפנות אגרופים בין השלושה. עוד לא סביר כי לאחר שראה את הקובל מטולט על ידי הנאשם, לא ליווה אותו לקבלת טיפול רפואי.

כך גם סמי טלצ'י שהעיד על חששו הרבה לשלוומו של הקובל עקב המכות החזקות אותן ספג, לא ראה מקום ללווותו לקבלת טיפול רפואי.

תמונה כי הקובל עצמו, אשר אינו צעריר בימים, לא פנה מיד לאחר האירוע לקבלת טיפול רפואי אלא רק מספר ימים לאחר שהתלונן במשטרה התפנה לעשות כן. הקובל קיבל מרשם לטרופת הרגעה אשר אותה מימוש רק מספר חדשים לאחר מכן. הוא הסביר זאת בכך שסביר גם לפני האירוע מכבים בכתפו והשתמש במסכמי כאבים שהיו לו בבית. לאחר מכן, הוסיף שאולי קיבל משככי כאבים גם מרופא אחר, אך על כך לא הובאה כל אינדייקציה. עוד תמונה כי המכות שספג, בעוצמה כה חזקה, במשך עשר דקות, לא הותירו על גופו כל סימן, פרט לסימן אדום על כתפו, לטענתו. אולם, הוא לא ידע להסביר מדוע לא הראה סימן זה לחוקר המשטרה. הסימן אף אינו מתווד באישור הרפואי שהציג.

לאחר האירוע, הקובל הגיע לשירות עם הנאשם ואף הסכים לקבל מידיהם גיבע הוקה. אין הטענות זו עליה בקנה אחד עם ההיגיון והescal היישר.

עוד יצוין לגבי עדי התביעה כי ולצר עצמו הגם שהיה במקום העיד כי לא ראה את אירוע האלים הנטען. עם כל התמיהות שהעלתה גרסתו, לא היה בה כדי לתמוך בגירוש הקובל כי הנאשמים הם שתקפו אותו.

זאבי אף הוא ציין תחילת כי הבחן באלים שעניינה מכות וагרופים אך לא ראה מי התוקפים ורק לאחר שרווען זכרונו ציין כי הנאשמים "טלטלו" את הקובל, שלא בגירוש הקובל עצמו.

שאול והל העיד כי הוא נכח באירוע וראה שהתגלו ויכוח בין הנאשמים לקובל. היו צעקות ואולי גם קללות, אך לא הייתה אלימות. העד הכחיש כי הנאשמים שלחו אותו ואת שחר על מנת שיביאו את הקובל לחדר והכחיש כי אחץ בידו של הקובל כלל.

גם שחר שרעבי וудי מאיר, שהעידו כי היו קרובים למקום האירוע, סיפרו בבית המשפט כי היו עדים, אמנים, לחייב דברים בין הנאשמים לבין הקובל, אך לא הייתה כל אלימות.

צבי ולצר העיד כי לא ראה כי הקובל הותקף, אך שמע המולה והיו שם הרמות ידים, אך הוא לא ראה במדוייק מה קרה. אולם, הוא בטוח שהוא נגיעות. בחקרתו הנגידית, סיפר כי התבאיש והרכין את ראשו בעת הזה, משומש שhilok שי לחג ולא יכול להפסיק. אין בידי לקבל הסבר זה. אם "המולה" הזה, עם הרמות הידיים שבנה נמשכה כעשר דקות, כשלצורך יודע שהקובל אינו צער, לא הגיוני כי הוא יפסיק את חלוקת השי ויגיע אל השלושה על מנת לראות מה קורה? אין הדבר מתישב עם ניסיון החיים והשכל הישר.

ולצר סיפר כי הנאשם 1 התקשר אליו ואימס כי הקובל לא יעד להגיע למגרש יותר. אולם, מפלט שיחות הטלפון של מכים הטלפונים הנידים הרשומים ע"ש הנאשם 1, עולה כי, בזמן הרלוונטי, לא בוצעה כל שיחה למכשיר הטלפון של ולצר. גם טענותו של ולצר כי הנאשם 1 יכול להתקשר למקום עבודתו, נטעה בعلמה ולא הוגש כל בدل ראייה הותמן בטענה זו.

לאחר מכון ובעקבות בקשה של ב"כ הקובל ניתן לו צו המאפשר קבלת נתוני תקשורת. ב"כ הקובל פנה ל渴bel את נתוני השיחות הננסיות של ולצר ועלה כי ביום הנטען התקבלה שיחה שהתרבה להיות שיחה מאחד ממכשיiri הטלפון של מפעלי "תנובה". בעקבות בקשה ב"כ הקובל ובהסכמה ב"כ הנאשם 1, הווזר הנאשם 1 לדוק העדים לחקירה נגדית בנקודה זו.

לא הוכח, כי גם שנאשם 1 עובד ב"תנובה", נרכחה שיחה לוולצר ממכשירטלפון כלשהו שהיה בהחזקתו או בשימושו, או כי שיחה זו נרכחה על ידיו.

כעולה מן האמור לעיל, על תמייהות לא מעטו מעדותם של הקובל, אשר בשלהן לא ניתן היה לתמם אמון בגרסהו ובעדותו. כך גם לא הייתה עדויות עדי התביעה האחרים כדי לסייע לו בעניין זה וכפי שהוזכר לעיל גם עדויותיהם שליהם הعلاו לא מעט תמייהות, שהביאו לאי מנתן אמון בעדויות אלה.

"יאמר והדברים יפים הן באשר לעדי התביעה והן באשר לעדי ההגנה כי כל העדים נחקרו ארוכות ובעיקר על ידי ב"כ הקובל באשר לפרטיו האירוע, כגון מקוםו של הקובל טרם הויוכוח, מיקומו בעת הויוכוח, מיקום הויוכוח

עצמו בין אם על הדשה או על המדרכה, המרחק בין העדים השונים וכיו"ב. מובן שלא הייתה אחידות בעדויות בפרטם אלה בין כל העדים טוב שקר.

אין כל ציפיה מעדים כלשהם כי מרחק זמן ומקום ולאחר מספר שנים יוכל להעיד במידוייך, לגבי פרטיים מעין אלה.

יתר על כן, אין באז דיווקים כאלה ואחרים בנושאים אלה ודומיהם כדי להשפיע על מהימנות עד זה או אחר.

סוף דבר

כפי שפורט לעיל, עולות תמיות לא מעט מהתנהלותו של הקובל בעיקר לאחר האירוע כן, ומהתנהלות העדים מטעמו. שלא הובאו חיזוקים לגרסתו של הקובל ומשהובאו עדויות וראיות אחרות אשר יש בהן כדי לסתור את ראיות הקובל, אין מנוס מהגיא למסקנה כי הקובל לא עמד בנטול ההוכחה ולא הוכיח מעל לכל ספק סביר את יסודות העבירות.

לפיכך, מזוכים הנאשמים מעבירות של תקיפה בצוותא חדא, לפי סעיפים 379 ו- 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ואילו, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הוצאות

ב"כ הנאשמים ביקשה לחיב את הקובל בהוצאות הנאשמים.

סעיף 80(א) לחוק העונשין מקנה לבית המשפט סמכות לפ██ק לנאשם או נ█בל הוצאות בשל הגנתו וכן פ██צוי בשל מעצרו או מסרו בשל האשמה ממנו זוכה וזאת באמנה דעתו של בית המשפט כי לא היה כל יסוד להאשמה של הנאשם או הנ█בל או אם נתקיימו נסיבות אחרות מצדיקות זאת.

מה הדין במקרה של קובלנה פרטית המוגשת מאן דהוא והאם יש להתייחס אליה ב מבחנים אחרים בעניינו של כתב אישום אשר הוגש על ידי המדינה?

וכן נקבע ב-ע"פ (ת"א) 72031/05 לב נ' ר██קן:

"אחד השיקולים המרכזייםראי פ██קה גורפת של פ██צוי לנאשם שזכה בדיון הינו הצורך להבטיח את קיומה של תביעה חזקה אשר תלכט מלחמת חורמה בפשעה, לחזק אותה ולא לרופות את ידיה. הסמכות להעמיד בדיון נאשמים הנחשדים במעשה עבירה הינה תנאי בל יעבור לקיומה של מדינת חוק גם במקרים בהם

מופעל שיקול הדעת בשוגג, ומשכך יש להבטיח כי תירתע מלהגיש כתוב אישום מקום שיש בידיה די ראיות לעשות כן, והחשש מפני חיוב גורף בפיוצי במקרה של זיכוי, אכן עלול להנביר רתיעה שכזו.

nimok cbd משקל זה איננו רלבנטי כלל וכלל שעה שעסוקין בקובלנה פלילת פרטית, אשר תחומה מוגבל ומשתרע על מתחם צר של שני גורמים פרטיים, ללא כל זיקה לאינטראס האזרחי להעמדת עבריינים לדין.

בunning זה דומה הקובלנה הפרטית לתביעה אזרחות בין שני אנשים פרטיים, במסגרת אף טבעי הדבר כי הצעה המפשיך ישרה את הצד הזכיה על הוצאותינו".

הנה כי כן, כי דווקא האינטראס התומך בחיוב בהוצאות גורר ממשדבר בהליך של קובלנה פלילתית.

יש לזכור כי מדובר באירוע, לגביו סבירה הרשות המוסמכת והאמונה על נקיטת הלים פליליים כי אין לנקיוט בשלו הליך כזה, והנאשמים נחשפו להליך זה, על כל השלכותיו ומשמעותו של אדם הנtanן בהליך פלילי, בשל הקובלנה בלבד.

ומכאן לשאלת הנטיות של הגשת קובלנה זו ודרך ניהול -

בהתאם לחוק, רשאי הקובל להגיש קובלנה פלילתית ואכן, כך עשה. עם זאת, דרך ניהול הקובלנה התפרסה, כפי שציינתי לעיל, מעבר לדרוש.

אני סבורה כי בשל עובדה זו, פעולותיו ודרך התנהלותו של הקובל נגרמו למבקשים טרחה, טרדה ולעניןנו הוצאות משפטיות, של שכירת ע"ד, פניה בבקשת לבתי משפט, הפסד ימי עבודה וכו"ב.

לдин, אכן התקיימו במקרה זה נסיבות מיוחדות, כפי המצוין בסעיף 80(א) לחוק העונשין והמצדיקות חיוב הקובל בהוצאותיהם של הנאשמים.

הקובל ישלם לכל אחד מן הנאשמים בעבור מקצת הוצאותיהם ושכר טרחת עורך דין סך של 6000 ₪ .

סכוםים אלה ישולמו לנאים עד ליום 01.02.2017

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, יג כסלו תשע"ז, 13 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.